

ger, og som jeg navnlig har været opdraget til at forskaa dem ved det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgtreds (Berg); han har jo selv været med til at indføre denne Praxis, som ganske vist ikke er eiendommelig blot for Flerparten i denne Sal, at det samles for Mødet og samtaler om, hvordan man ønsker Sagerne behandlet, om de skulle gaa til Udvalg eller ei. Naar vi ønske dette Forslag sendt til Udvalg, saa er det, fordi vi finde, at det vel vilde være meget interessant at høre Landstingets Mening derom, men dog ulige interessanter at høre Folkethingets Mening derom, inden det blev sendt til Landstinget. Og da det ærede Medlem jo selv har forelagt det med den Motivering, at Ingen kjendte det nuværende Folkethingets Stilling dertil, fordi over Halvdelen af Folkethingets Medlemmer ikke have været med til at behandle Sagen tidligere, saa finder jeg, at er der noget Tilfælde, hvor det er naturligt, at en Sag bliver undergivet den regelmæssige Behandling gennem Udvalg osv., saa er det Tilfældet her. Jeg har ikke foreslaaet et Udvalg til at begrave Sagen, men et Udvalg til at behandle Sagen, for at man kunde lære Folkethingets Standpunkt at kjende. Om det kan naaes i de saa Dage, som ere tilbage af denne Samling, er et andet stort Spørgsmaal. Men hvis det var det ærede Medlems Mening at lære Landstingets Standpunkt at kjende og ikke Folkethingets, saa havde det været naturligere, om det ærede Medlem havde foranlediget, at Forslaget var blevet indbragt i det andet Thing.

Veth: Jeg har kun begjært Ordet for at nedlægge en Indsigelse mod en entelt Ytring, der faldt fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Det har ingenlunde altid været Tilfældet, at man forud i Partimøderne forinden Diskussionen her i Salen har taget Bestemmelse om, at der skulde nedsettes Udvalg, eller om, hvor mange Medlemmer et saadant Udvalg skulde bestaa af. Dette har ikke været Tilfældet tidligere i min Tid her i Rigsdagen, og dersom jeg ikke tager fejl, blev det først indført i den saakaldte Bisneperiode, hvor man i Reglen tog Bestemmelse om, at en Sag skulde henvises til Finantsudvalget eller andre saadanne Udvalg, som man nu i Bisneperioden fandt passende dertil. Tidligere har det ikke været Tilfældet, og jeg kan nævne det ærede Medlem bestemte Exempler paa, at jeg har vist mig og foreslaaet Medfættelse af et Udvalg, og ligeledes Antallet af Medlemmerne til dette Udvalg, naturligvis uden at jeg havde talt med noget eneste Menneske derom i Forveien.

Jeg skal nævne disse Exempler, som endnu staa saa levende for mig i min Erindring. Den ene Gang var, da Fiskeriloven havde været til 1ste Behandling her i Salen, da reiste jeg mig og foreslog et Udvalg paa 15 Medlemmer, uden i Forveien at have talt med Nogen derom. Den anden Gang var, da vi havde haft de store procesuelle Lovforslag fra Regeringens Side for, da gjorde jeg affurat det Samme, uden at have talt med Nogen som helst derom eller været opfordret dertil af Nogen. Jeg vil i det Hele taget sige, at jeg betragter det og længe har betragtet det som en Uskik, at man i Partimøder, forinden man har hørt Forhandlingerne her i Salen, vedtager Bestemmelse om, hvorvidt et Lovforslag skal gaa til Udvalg eller ikke, og i første Tilfælde om, hvor mange Medlemmer et saadant Udvalg skal bestaa af. Vi behøve ikke at gaa længere tilbage end til den anden Del af denne Samling for at se, hvilke Ulemper dette kan medføre. Der er for ganske nylig i denne anden Del af Samlingen foresaaldt et Tilfælde her i Salen af denne Art, hvor man havde den allerførste Bansteligbed, skjøndt man dog tilsidst naaede over den, med at komme bort fra en saadan Partibeslutning. Under alle Omstændigheder følger det efter min Opfattelse af Forholdets Natur, at en Bestemmelse om Udvalgs Medfættelse, og hvad dermed staa i Forbindelse, først bør tages, efter at man her i Salen har hørt hele Diskussionen ved 1ste Behandling, saaledes at man ved denne Beslutning kan tage Hensyn til, hvad der er fremkommet under Diskussionen, og det udelukker man sig jo ganske fra ved denne Maade, som jeg paa det Bestemteste maa hævde, heller ingenlunde tidligere altid har været benyttet. Den blev, som jeg før sagde, først indført i den saakaldte Bisneperiode.

H. Holm: Hvis det skulde være Tilfældet, at den først blev indført i den saakaldte Bisneperiode, ved det ærede Medlem jo nok, hvem der i saa Fald bærer Ansvar for det; men denne Skik blev ikke indført i den saakaldte Bisneperiode. Det er en gammel Praxis og har været Praxis, saalænge jeg har været i Rigsdagen, og det er omtrent ligesaa længe, som det ærede Medlem har været her. Men naar det ærede Medlem ikke har været til Stede i Partimøderne, er det jo ganske naturligt, at han ikke vidste, hvilken Beslutning man havde taget der, og naar han saa oven i Kjøbet har været saa heldig, uden at vide dette, her i Thinget at foreslaa Udvalg overensstemmende med, hvad der er blevet vedtaget i Partimøderne, saa er det jo gaaet overmaade